

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Haftalık Hastalığınız

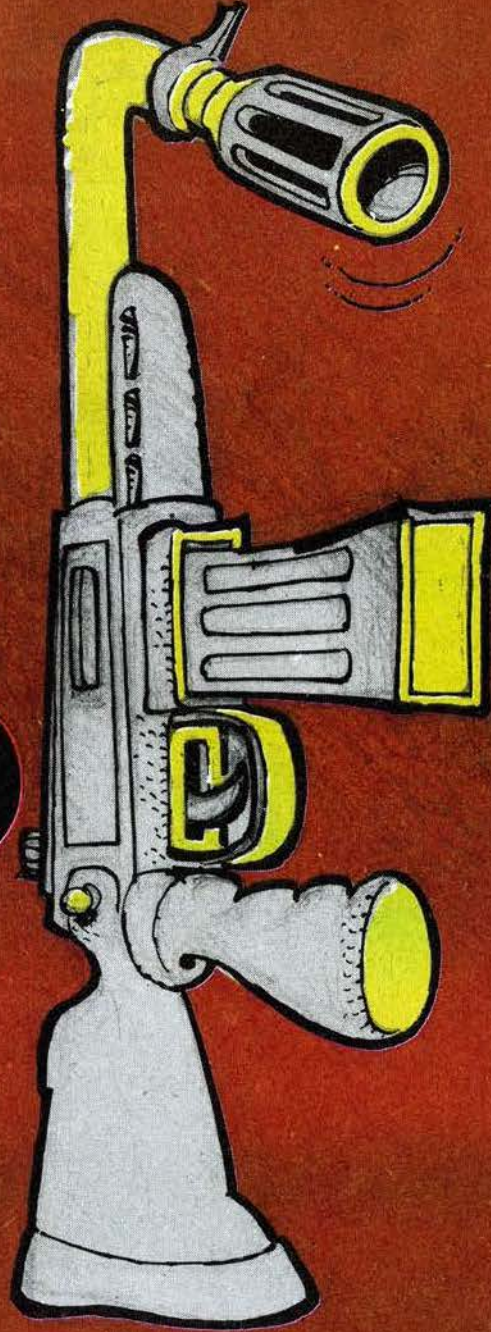
SAVOK _ MELİH41

SAYI:262

1000.- TL. (KDV DAHİL)

LİMON

**BU
NE-
DİR?**

YANIT: İDİL VE ŞIRNAK'TA YÜRÜYÜŞ YAPAN
HALKI DAĞITMAK İÇİN HAVAYA ATEŞ AÇILAN
TÜFEKLERDEN BİRİ:

LİMON DUVARI

U.S.A. C.I.A. ARAMKO RABİTA ARANDI TARANDI BULUNDU KAINAT VE T.Ö. ZCTİM

Paralı sınıfın lüksü: GERİ KALMIŞ DİLKE- LERDE KIZLIK BOZMAKTIR
Prof. FIKRET SİMPEK

Müessesemizde geçen Pazarlık yoktur.
ANİT BOZACI

YAŞAM ZOR OYUN, BENSE BU ZOR OYUNUN KOLAY OYUNCULARINDANIM...
—Oğuz TOPOĞLU—

NİZAR ENİ NE OLUR ÇALDI SENİN DE OLUR.
S. S. S. S. S.

AĞZIMIZDAN ÇIKAN KUFÜRLERİ GİLEMEK KİM BİTİK BIRAKIYORUZ?
SERAN GÜLLÜ

ÜLKEMİZİN 3 TARAFI DENİZLERLE KAPLI, 4 TARAFI PET SİGİLERLE
—MR. MEX—

MER, SEYİN BİR ALTERNATİFİ VARDIR. ALTERNATİFİN ALTERNATİFİ DE DRUNDUR
Levent İnce- mran GEREDE

"Bir Gün Onlar Mezarlarından Kalkıp Mezarlarınıza Tükürecekler"
—Mr. MEX—

Çocukluğumuza dönemeyiz. Hey gidilerle anarız gençliğimizi... Askerlik anılarımız hiç bitmez, anlatırken eski günlerimizi ÇHENNEM ZEBANİLERİNE
Bülent Dağasan

"BENİ İSPATLAYIN"
—Mr. MEX—

■ Akbulut savaş sonrası onarım ve müteahhittik işleri için Kuveyt'e gidiyor.

LİMON

Haftalık Hastalığınız

TEKZİPTİR

Son günlerde başında hakkımda çıkan manevi şahsiyetimi zedeleyici, şahsımla hiçbir şekilde bağdaşmayan mesnetsiz yazılar ve olaylar a hiçbir şekilde ilgin yoktur.

İNSAN HAKLARI ŞİMDİ! HUMAN RIGHTS NOW!

Madde 1: Bütün insanlar, hakları ve onurları eşit ve özgür olarak doğarlar. Akıl ve vicdana sahiptirler ve birbirlerine kardeşlik duyguları ile davranmalıdırlar.

□ Şırnak'ta bulunan kömür ocaklarında, kömür toplayan köylülerin katırlarına ve üzerlerine güvenlik güçlerince açılan ateş sonucu Salih Balta ve Şehmuz Yonga öldü...

İNSAN HAKLARI PARANOYASI

- 1- Kimlik unutmama evhamı
Gece ıssız bir sokakta ekip otosu beliriverirse el ani bir içgüdüyle cebinin iç cebine gider ve iki parmakla üzerine vurularak, P.V.C kaplı kimliğin varlığı hissedilir. Gerekirse kimlik elin ayasıyla kavranarak sıkılır. Bu haldeki rahatlama hazı daha büyüktür. O anda o sert kimlik, yemeginizin göğsünden bile daha yumuşak ve sıcaktır.
- 2- Ölin karniği yoktur
Hassas tartışmalarda dilin sekince, lı konulara sürçmesi durumunda anında çark ediliş, konu simülüne geçiş muhabbetiyle devam eder. (Karı kız, sp. r. at yarışı, toto.)
- 3- Babana bile güvenme
Tam tersi durumlarda karşınızdaki şahıs sizle büyük bir rahatlıkla sakıncalı muhabbet yapıyorsa, buyrun paronoyaya. Bu zihin sivil polis olmadığı ihtimalini boş rıp yine ani bir spor muhabbetiyle eşek sağlam kızığa bağlanır.

Yaklaşık 7 yıl önce yaptığı ölüm orucu nedeniyle sinir sisteminde meydana gelen kalıcı bir hasar yüzünden "te basıya yaşamını sürdürmeyeceği" doktor raporuyla sayılan Aysel Zehir hakkında, tanısından kendisini başlısı edememesine karşın "yasadığı bir örgüte üye olduğu" iddiasıyla dava açıldı. Zehir için en yıla kadar ağır hapis cezası istendi.

İŞKENCE DİZİSİ: 261

□ TAYAD ile kendilerini Devrimci Mücadelede Sakatlar olarak tanıtan bir grup sakat, işkenceyi gözü bağlı kukla mankenle lanetledi.

BELALİ İŞARETLER

*** Sıranız üzerine bu işareti yaparsanız söhret kapabilmisiniz. Aynada kadarcıklardığını görebilirsiniz. Bir anda herkes sizden söz edecek. Yakalandığınızda hocalarınız siz müdür, müdür kardeş, kardeş vâfiye, vâfi başbakanı, başbakan işe Bakırköy Belediye Hali'ne şikayet edecektir. Bu arada müdürünüz dışınız, polis amcaınız kafanızı kıracaktır. Halkın gözünden söz edecek, üçüncü gün ise unutaçktır.

★ ★ Aslında üç yıldız hak eden barış işareti. Genelde Mercedes amcasıyla karabindimden peşane kurtarırsınız. Savaş duruşmalarında daha tehlikeli olabilir.

• Tehlikesiz
• Başınız bulayla girmez
• Çantalar sizin için çalıyor

*** Babalarla görüşmeyi unutuyorsunuz.

İTHAL TİM

Son zamanlarda ağaç kesmek, katır öldürmek, k. dillerin kuyruklarını koparmak, civciv ezmek gibi değişik faaliyetlere girişen yerli özel timin başasızlıklarından yılan İçişleri Bakanlığı, Amerika'dan tim ithal etmeye karar verdi. Fotoğrafta görülen Gon, Cim, Tim ve Oturtan Boğa isimli ithal tim elemanları gaze ocaklara, "Daha önce Kızıldillerin kökünü ka imıştık. Şimdi sıra onlarda, savaşçı yollarda yaşar, dağa çıktığımızda kafalar patlar" ek'inde şarkı-türkölü bir konuşma yaptılar. Tim elemanlarından Oturtan Boğa (en sağda), işbirlikçileri organize edecek. Oturtan Boğa, Amerika'da da Kızıldilleri köy k. rucularını örgütüyordu.

**ALO
LIMON**

**ZAHMET
HABERDAR**

Ankara'da sözünü ona pözevce alinan Ali Koç'un arkadaşlarına...

Yahu kardeşim ortalığı ne velveleye veriyorsunuz. Yok Ali'ye işkence yapılmıştı da, yok "Ali slogan atıp kafasını sağa sola vurdu" diye hazırlanan bir ifadeyi zorla imzalatırmışlar da. Bir de neymiş? Ali'nin hayatından endişeleniyormuşsunuz. Milleti ne demeye kullandırıyorsunuz be birader.

Yok böyle bir şey. Ben işin aslını bizzat Ankara'ya gidip araştırdım.

Kardeşim, siz 1 Mart Cuma günü saat 23.45'te Örnek Mahallesi'nde, üçümüz minyatür kale top oynuyormuşsunuz. Siyasi Şube ekipleri de aralarında maç yapmak için hali saha arıyorlarmış. Sizinle karşılaşınca beraber maç yapmanın çok daha eğlenceli olacağını önermişler, siz de kabul etmişsiniz.

Gecenin o saatinde de hali saha bulamayınca emniyetin bodrumunda oynama teklifini sunmuşlar. Bu teklifi de kabul etmişsiniz...

Ali, "Ben çok iyi kalede dururum, hiç gol yemem" demiş ve hakikaten de cansiperhane bir oyunla nefis bir maç çıkarmış. Efendim, yer beton olduğu için kafası gözü hafif patlamış. (Be birader futbol bu, e kek oynunu, olacak o kadar) Ali'nin kaleciliği gözlerinden kaçmayan siyasi şube ekipleri de basmışlar teklifi. Ali'ye: "Gel, bizim takımın kalecisi ol" diye. Ali de kabul etmiş. Şimdi Ali, emniyetin kalesini başarıyla koruyor, takım halinde deplasmana, oraya buraya gidiyor.

Emel ile Tacettin, şimdi anladınız mı? Ali neden yok ortalıkta? Şimdi ben kulaklarınıza çeksem reva mı? Deva mı?

Haydi bakayım, şimdi doğru, yalan, yanlış demec verdiğiniz gazetelere gidip tektizinizi yapın kardeşim. Bir daha da böyle hareketlerinizi ne görevim, ne de duyayım...

İzmir DEMKAD Şubesi; gözün üzünüzde haberinizi olsun!

Geçen gün arkadaşlarla karı kız muhabbeti yapıyordum, kahveye benim sığırçıklardan biri geldi de mevzudan habirim oldu.

Neymiş efendim? 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'ndü dolayısıyla basın toplantısı yapacağmışsınız da, polisler derneğinizi ortalda hiçbir neden yokken basmış da, Şube Başkanı Aysun Sungur ve sekreter Meral Coşkun'un da aralarında bulunduğu yedi kişiyi göza tına almış da... mış da mış...

Niçin bu vatandaş kandırıyorsunuz be birader bu vatandaş kaz mı? Adam gibi düşünün, basın toplantısı ayağıyla konken partisi için bir araya geldik, Meral ile Aysun bizi şirkete aldılar, hile hurdayla paramızı götürdüler; biz de işi uyanınca ortalık elli altıya gitti. Polis de kavgayı ayırmaya gelinece; amman foyamız ortaya çıkmazın, dernekte ne haltlar yedigimiz anlaşılmasın diye olayı kamuyuna bu şekilde yansıttık...

Haydi verin bakalım cevabınızı! Nasıl olacak bu işler?..

Her neyse, bundan sonra ya Hanım Hanım derneğinizde "konkeninizi" oynar, efendi gibi "Yalan Rüzgârı" nı seyredersiniz, ya da bir daha o derneğin önünden bile geçemezsiniz...

DEMKAD'lılar bir daha böyle artistikler duymayayım. Hele bir duyayım, ağır konuşur, kalbinizi kırarım. Haberinizi olsun...

**Mahmut
Tibet**

TRIPANOZOMİ GAMBIYETSİZLER

M.ÇAĞÇAĞ

MAXIMUM OVER DRIVE • 'PATLAYAN GÜÇ' •

HEPSİ VATANLARINDAN, YERLERİNDEN YURTTLARINDAN KOPUP GELEN İNŞAAT İŞÇİLERİ YİDİ. TEK ŞANSLARI ANLAYIŞLI BİR PATRONA SAHİP OLMAKTI... ÇAĞÇAĞ

SAMİMİ İTİRAFLAR FATİH KAÇAN

DİKKATİ

13-17 yaşlar arasındaki (seftali, kaymak, yumurta vs.) gibi gençlerin okumasında fayda gördüğüme inandığım bi yazıdır.

BELKİDE RAMAK KALMIŞTI KUNU KAYBETMEYE...

Sen kalk orta ikinci sınıfa kadar oku, daha sonra da dört tane zayıfın var diye bir daha okula gitme. Evvet buna dünyada kimsenin vermeyeceği bir cezayı kendi kendime vermişim bile... Hayata atılmak, arab otobüslere, dolmuşlara, taksiye yalnız başıma binmeyi öğrenecektim. Hatta yaya geçitlerinden bile tek başına geçmem gerekiyordu.

Tarih: YIRMİNCİ YÜZYILIN SON ÇEYREĞİ

Yer: MECİDİYEKÖY OTOBÜS DURAKLARINDAN BİR TANESİ

Av: Ben

Avcı: ?

Gene ben. Dünyanın oluşumundan beri, belkide yeryüzüne benim kadar saf bir yaratık daha gelmemiştir. Kelimenin tam anlamıyla "benim mikim hiyar!" diyene "soy da beraber yiyeyim" diyecek "hatta tuzluk alıp peşinden gidebilecek" cinsten birisiyim.

Her zamanki gibi gene burası çamur içinde. Ali Sami Yen stadından çıkan kalabalık gruplar otobüs duraklarına doğru geliyorlar. Kalebalığın arasından kırk, kırkbeş yaşlarında, elinde ceymisbont çantası olan yaşlıca bir amca benim yanıma gelip duruyor. İlk önce benim çok dikkatimi çekmiyor. Fakat daha sonra fark ediyorum ki adamın gözleri benim vücudumda dolaşıyor. İki göz de fal taşı gibi açılmış. Ayak parmaklarımdan kalcama, helcamdan da aşırı şişmanlıktan ve ergenlik çağıının verdiği dolgunluktan kabarmış göğüs uçlarımda göz gezintisini sürdürüyor. O anda içim titremeye başladı korkmuşum, ürkek bir ceylan gibi (şişko ceylan) durağın bir o tarafına bir bu tarafına koşuşturup duruyorum. Zaman geçtikçe bacaklarım beni taşıyamaz olmuştu. Durağın arkasındaki banka çıktım. Nefes nefeseydim. O esnada gelip yanıma oturdum.

C.Çantalı Adam: Merhaba canım oturma bilir miyim?

Ben: Tabi amca buyrun oturun.

C.Ç.A.: — Amca mı? O kadar yaşlı mı gösteriyorum he he he... İsmi ne senin bakıym? Nereye gidiyorsun?

Ben: Fatih Kaçan benim ismim. Zincirlikuyu'ya gidiyorum. Hisarbank'a.

O: Zincirlikuyu'ya mı gidiyorsun? Hadi canım tesadüfe bak. Ben de... Arık beraber bineriz otobüse...

Korkum bir kat daha artmıştı. Bu ne demekti? Ben niye tanımadığım bir adamla konuşuyordum?

O: —Fatihcim bak bu çantanın içinde ne var biliyor musun? Para var para!

Hepsi benim bunların. İstersen bu paraları bir arazını da sana verebilirim.

Ben: —Nası yani amca...

O: —Zincirlikuyu mezarlığında hanırlım yatıyor. Onu ziyarete gidiyorum. Eğer benle gelersen bu paraları sana da veririm.

Saflığın ve aptallığın zirvesinden bir an kurtulmuş olmanın verdiği boşlukta hemen banktan kalktım ve koşarak (hızlı adımlarla) Şişli İslıkametine doğru yola koyuldum. Bir an arkamı döndüğümde hâlâ peşimden geldiğini fark ettim, adımlarımı hızlandırmıştım, bu kovalamaca Şişli Camii'ne kadar sürdü. Daha sonra izimi kaybettirmiştim, Fakat hâlâ üzerimde bir korku vardı.

Şu anda düşünüyorum da, belkide beni çocuğu gibi sevecekti, belkide beraber gideceğimiz mezarlık bana dünyanın en büyük zevkini ve acısını aynı anda yaşatacak son mekanım olacaktı.

ALKADRAZ KUŞÇUSU TUNCAY AKGÜN

CAM KIRIKLARI Kemal İsmail

Merhaba, bundan böyle sizinle bu köşede buluşacağız. Hemen açklayıcı şiire geçiyoruz, evet, hooop... hoooooop-paai...

Darmakansık duruyorlar
Karmadağınık uyuyorlar
Saçılmış ve barışık
ama;
Yansıyan ışıklar muhbir
Onları ihbar ederler g zümre.
Küçük küçük kendi halinde
Çıtır çıtır tuzluz olmuşlar zamanında
Jiletler kıskanır keskinliklerini
Kayverirler çıplak etin içine
Acıyan canımız muhbir.
Baksak da kesilen yere
Pek g zükmez içeri mi kaçmış
girmiş mi?
Şeffaf ve ne kötü tesadüf...
Cimbiz!...Cimbiz!...
Hah, gel öğlüm bakayım/At şu herifi dışarı

Al birini incele/
Sır var mı bir yüzünde; var.
Netice şudur: bir zaman bu
bir aynaymış, yani cam
bir yüzü sırta kaplanık
En güzel kadınların önünde soyunduğu
Kendine bakarak
Ve tarayıp saçlarını tokaan takarak
Nice ergenlerin bakıp, sıvıce sıkıya
En baba Narsistlerin bile
Usanıp bıktığı
Tabi vakti zamanında
Kadeh, pencere veya ayna
Oysa şimdi hepsi aynı
Yök hiçbir ayrı gayrı
Değil kumaz ama zeki
İşte bu cam kırıkları...

Hah; bitti mi? E tabii girişteki süratlenve
gaz vermeden etkilenip şiiri de jet gibi okur-
sanız pek bir şey anlamazsınız işte böyle.
Efendim?... Hey yavrum heey! Yeni bir şey-
le ilk kez karşılaşıp yadırgamadığımız olur
mu zaten sizin... Ne demek istediği tam
olarak anlaşılmıyormuş... Kazı-hazan deyin-
ce şıp diye anlıyorsunuz ama... (İçinizde sa-
birli olup bekleyenler var biliyorum,
beklemeyi seçtiklerine göre onlar şimdi-
lik beklemeye devam etsinler.

Siz zaten yazı da olsa, çizgi de olsa bir
anlatımın basit ve açık seçik olmasını is-
tersiniz hep (Herhalde böyle pişirtmişler).
Tabi bunun ben farkındayım (çünkü ben ye-
ziyorum) da siz bunun bile farkında değilsin-
iz. Böyle açık seçik işleri kolay ve
zahmetsizce tüpletirken nasıl bu hale geti-
rildiğini ve de düzyazını düşünmüzsünüz ama
bir şey size azıcık yabancı gelmediydi ya da
beşyüz ketinelik dışarcınıza sokulacak
yeni birşeyler sunukdu mu h-hl..lar, bu ne
yaz lar veya daha uyusluğu şöyle bir iki sa-
tır bakıp göz yuvarlaklarını başka (kolay ve
terah) alanlara yöneltmişler. İyi, benim ilim za-
ten böyle olanlarla değil; zeki, açık kafalı,
bekleyen, düşünen, tartışan insanlarla...

...Da değil (Ne yazık ki, atlamayın hemen
balıklama- ha bu arada bu tip cümle kuru-
luslarını son günlerde yazılarında göndeme
getiren Engin Ardıc Bey'e teşekkürler, an-
latım ufkumuzu genişletiyor, fahri.).

Hedef kitlem bu ülkede yaşayan, bedenim
dışındaki tüm insanlardır. Neredeyse
ağlıycam çok üzülüyorum ama onlara karşı
sorumluluğum da yoktur.

Haftaya ilk önce bu köşeyi okuyorsunuz.
Haydi gö.

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

KARABÖCEK

UÇUK

Anlamadım ki. Yani nasıl anlayabiliyordum? Herşey birden bire oluverdi.

Halbuki daha bir dakika önce Galata Köprüsü üzerinde yürüyordum. Sonra birden ayaklarım havalandı. Uçuyordum anlayacağınız. "Herhalde bir hayal bu" filan dedim önce ama, yok hayır, bas-bayağı uçuyordum: İstanbul'un üstündeydim işte. Kuşlar gibi, kelebekler gibi, uçaklar gibi...

Önce Galata Kulesi'nin tepesine gidiyorum, ardından yeni köprünün üzerinde çalışan işçilere doğru pike yapıyorum. Suyu yalıyor yüzüm. İşçilerin suratları kapkara, ama bana neşeyle el sallıyorlar.

Yorgunluktan mı ne, uçup Boğaz Köprüsü'nün Anadolu yakasındaki ayağının tepesine konuyorum. Ötede Boğaziçi Üniversitesi gözüküyor. Ne güzel insanlar var üniversitede; bir öğrenci olduğum için kendimle gurur duyuyorum.

O sırada bir marlı konuyor yanıma. Bana buralarda yeni mi olduğumu soruyor yarım ağızla. Daha önceden beni hiç görmemiş de... Yanıt vermiyorum martıya, nedense ona kanım ısınmıyor, anlamsız bir öylelikle havalandırıp denize doğru alçalıyorum. Sonra birden gözümle Arnavutköy'ün oralarda bir banka olurmuş lartışan iki yaşlı adam çarpıyor. Merakla gidiyorum yanlarına; meğer bu iki yaşlı adam Kayseri'den İstanbul'a yıllar önce göç etmiş ve artık emekli olmuş iki ikokul öğretmeniymiş. Adı Salih olanı diyormuş ki: "Kayseri'nin merkezindeki caminin iki minaresi var. Adı Mesut olanı da "Hayır efendim" diyormuş" o camide dört minare var. "Bu yüzden tartışıyorlar. Neyse ki ben gelmişim, bir zahmet Kayseri'ye gidip onlar için caminin minarelerini sayarmışım. "Elbette" diyorum gülümseyerek. İkisi de o kadar sevimli ki böyle basit bir şey için tartışmaları sevimliliklerinden ötürü daha da komik oluyor.

On dakika sonra Kayseri'ye varıyorum. Salih amca haklı çıkıyor; caminin iki minaresi varmış. Ama Mesut Amca'ya da hak vermek gerek, o bu cami yapıldıktan çok önce göç etmiş Kayseri'den.

"Burayakadar gelmişken Diyarbakır'a da gideyim de, anamın elini öpeyim" diyorum. Annecim benim, ne de seviyorum oğlunu görünce... Bana yemek yapmak istiyor ama Salih ve Mesut amcaları bekletmek istemediğim için annemin yanaklarını son bir kez öpüp İstanbul'a uçmaya başlıyorum.

Arnavutköy'e geldiğimde az önce iki aksı arkadaşın oturduğu yerde bir kalabalık görüyorum. Salih Amca kalabalığın içinde öylece duruyor. "Ne oldu?" diyorum. "Öldü" diyor. Ne vardı bu kadar inatlaşacak? Kalbi dayanmadı zavalıciğin. Tek dostumdum o benim; ne yapacağım ben şimdi? ... Hüngür hüngür ağlıyor Salih Amca. Arkadaşı bankın yanında sırtüstü yatıyor, çevrede bir sürü meraklı var.

Korkunç buluruyorum içim. Sultan Ahmet'in bir şerefesine uçuyorum. Hüngür hüngür ağlıyorum ben de... Sonra o martı tekrar geliyor yanıma: "Ağlıyorsun. Oysa kuşlar ağlamaz; bu çok saçma" diyor cırtlak sesle. Müthiş öfkeleniyorum...

"Ben kuş değilim Allah'ın cezası" diyorum. "Ben insanım; anlıyor musun insanım ben; insan!..."

Umursamadan uzaklaşıyor yanımdan. Akşam rüzgarı gözyaşlarımı kurutuyor. Bir süre seyrediyorum İstanbul'u. Boş gözlerle vapurlara, arabalara bakıyorum. Uyukum geliyor birden. Ne zamandır uykusuzum, hem bugün çok yorulmuş, zaten akşam olmak üzere... Usulca kıvrılıyorum olduğum yere. Göz kapaklarımı yavaş yavaş kapıyorum; uymaya başlıyorum.

Amirim, bu orospu çocuğu öldü galiba. Üstelik "uçuyordum"dan başka tek laf etmedim. Öyleyse atın pencereden de uçsun puşt. Raporda ne yazalım amirim? "Uçtu" yazarsınız.

BASSOY

10

BUANOROTTI USTA İLE DA VINCI USTA

Kemal Arolan

BUANOROTTI USTA ILE DA VINCI USTA

Kemal Aratan

* Bir bedenlen ayrılan ruhun daha sonra başka bir bedene girme-i-şinden bedenlenme-i-hadisi

BİTTİ

K A N E R T E M

Abniz
Yilmez

• GÖKHAN DABAK

